

Sylwester Walczak

Nowoczesne Django

Helion

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Małgorzata Kulik

Projekt okładki: Studio Gravite / Olsztyn

Obarek, Pokoński, Pazdrijowski, Zaprucki

Grafika na okładce została wykorzystana za zgodą Shutterstock.com

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <https://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<https://helion.pl/user/opinie/nowdja>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-9348-6

Copyright © Helion S.A. 2022

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

0. Przedmowa	9
1. Wstęp	11
2. Django w kontenerze	13
Czym jest Docker?	13
Instalacja Dockera	13
Instalacja Django z użyciem Dockera	14
Uruchamianie aplikacji	18
Podstawowe operacje Dockera potrzebne do zarządzania Django	23
3. Wdrażanie REST API z wykorzystaniem Django REST framework	27
Czym jest REST API?	27
Instalacja biblioteki	29
Ustawienia biblioteki	31
Tworzenie endpointów	32
4. Własny system autoryzacji	43
Szybkie ustawienia oraz tłumaczenie	44
Tworzenie niestandardowego modelu użytkownika	47
Niestandardowy menadżer modelu	48
Dodawanie middleware'a	50
Własne role i klasy permission	52
Klasy permission	53
Metoda has_permission	54
Metoda has_object_permission	54
Kasjer	55
Barista	55
Menadżer	56
Właściciel	56
Widoki CRUD dla użytkownika	56
Create User	57
List Users	58
Generowanie JWT	61
E-mail aktywacyjny	67
Podsumowanie	72
5. Aplikacja do zamawiania kawy	75
Opis aplikacji	75
Wymagane modele	75

Wymagane uprawnienia	76
Kasjer	76
Barista	76
Menadżer	77
Właściciel	77
6. Pełny magazyn	79
Tworzenie modelu	79
Widoki	85
Podsumowanie	90
7. Menu	93
Tworzenie modeli	93
Tworzenie widoków	97
Podsumowanie	107
8. Złożmy zamówienie!	109
Tworzenie modelu	109
Tworzenie widoków	112
Akcje dodatkowe	115
Podsumowanie	120
9. Obsługa klientów	121
Anulowanie zamówienia	121
Podsumowanie	127
10. Zarządzanie kawiarnią	129
Model rejestracji zdarzeń (LOGI)	129
Dokumentacja API	132
11. Rozbijmy monolit!	135
Mikroserwisy	135
Modularność	135
Różnorodność technologii	136
Skalowanie	136
Stabilność	136
Dopasowanie do organizacji	137
Omówienie architektury	137
Problemy	137
Rozdzielanie widoków na osobne instancje Django	140
Centralny serwis autoryzacji	140
Tworzymy własną bibliotekę	154
Podsumowanie	163
Rozdzielanie aplikacji	164
Supplier	164
Story	165

Menu	169
Purchase	171
Rabbit MQ	175
Kolejka tworzenia zamówień	175
Webhooki	177
TL;DR	186
Tworzymy system wiadomości — Django Channels	190
Podsumowanie	201
12. Ostatnie szlify	203
Cache	203
Autoryzacja usługa-usługa	205
Rejestrowanie zachowań Django	206
13. Podsumowanie	216

8. Złożmy zamówienie!

W tym rozdziale stworzymy logikę odpowiedzialną za przyjmowanie zamówień oraz procesy poboczne. Już niewiele dzieli nas od rozpoczęcia pracy nad podziałem monolitu.

Tworzenie modelu

Pracę rozpoczniemy od omówienia, czego właściwie potrzebujemy od tego modułu. Najważniejsza funkcja to oczywiście widok CRUD dla naszego modelu. Jednak zanim zaczniemy tworzyć widok, musimy stworzyć model. Jak myślisz, jakie informacje należy umieścić w modelu? Na pewno przydałaby się wiadomość o tym, co jest zamawiane oraz jaki jest status danego zamówienia. Do tego warto by było wiedzieć, czyje jest dane zamówienie, więc musimy zidentyfikować klienta z konkretnym zamówieniem. Dobrze będzie również sporządzać informacje o dacie, a przede wszystkim godzinie składania zamówień, aby w przyszłości móc szacować te dane. Informacja o osobie tworzącej zamówienie także wydaje się przydana. Zastanówmy się teraz, jakie procesy powinny zachodzić podczas składania takiej informacji.

Na pewno potrzebne jest zarezerwowanie zasobów, czyli podczas składania zamówienia jakaś ilość składników powinna zostać usunięta z naszego magazynu. Musimy również przewidzieć sytuację, w której ktoś zamówi swoją kawę i z jakiegoś powodu zrezygnuje z zakupu jeszcze przed rozpoczęciem procesu produkcji. Dla magazynu oznacza to, że zasoby nie zostały wykorzystane.

Kolejny proces to przekazanie aktualnej listy zamówień wraz z ich statusem do załogi oraz mniej szczegółowej listy np. do odpowiedniego wyświetlacza w kawiarni.

Musimy też umożliwić każdemu pracownikowi edycję danego zamówienia. Nie zawsze będzie chodzić o zmianę przedmiotów zamówienia, a np. o jego status.

Dobrze, skoro wiemy, czego potrzebujemy, weźmy się do roboty! Jak zawsze, zaczijmy od wpisania odpowiedniej komendy w terminalu, by utworzyć nowe aplikacje. Ja wybrałem nazwę `purchase`.

```
> docker exec -it djangomicro_mono_django_1 python manage.py startapp purchase
```

Następnie musimy zmienić właściciela nowo utworzonego katalogu:

```
> sudo chown -R $USER:$USER purchase/
```

Kolejny krok to dodanie aplikacji do listy zainstalowanych aplikacji w całym programie poprzez edycję pliku `settings.py` w katalogu `djangomono`:

```
#djangomono/settings.py
INSTALLED_APPS = [
    ...
    #own app
    'authx',
    'supplier',
    'story',
    'menu',
    'purchase'
]
```

Musimy też umieścić naszą nową aplikację w API. Edytuj plik *api.py* w tym samym katalogu:

```
#djangomono/api.py
from django.urls import path
from django.urls.conf import include

urlpatterns = [
    path('authx/', include('authx.urls')),
    path('supplier/', include('supplier.urls')),
    path('story/', include('story.urls')),
    path('menu/', include('menu.urls')),
    path('purchase/', include('purchase.urls')),
]
```

Aby uniknąć wyświetlenia komunikatu o błędzie, dodaj plik *urls.py* w katalogu *purchase* i umieść w nim poniższy kod:

```
#purchase/urls.py
from django.urls.conf import include
from django.urls import re_path

from rest_framework.routers import DefaultRouter
router = DefaultRouter()

urlpatterns = [
    re_path(r'', include(router.urls)),
]
```

Nasza nowo utworzona aplikacja została dodana. Następnie musimy utworzyć model. W tym celu w pliku *models.py* umieść poniższy kod:

```
#purchase/models.py
from django.db import models
from django.utils.translation import ugettext_lazy as _
from django.contrib.auth import get_user_model

User = get_user_model()

class PurchaseOrder(models.Model):
    STATUS_CHOICE = (
        (1, _("New")), #Nowe
        (2, _("Pending")), #W przygotowaniu
        (3, _("Ready")), #Gotowe
```



```

        (4, _("Retrieved")), #Odebrane
    )
    items = models.ManyToManyField("menu.MenuItem")
    status = models.PositiveIntegerField(
        choices=STATUS_CHOICE,
        default=1
    )
    order_number = models.CharField(max_length=50)
    client_name = models.CharField(max_length=50, blank=True, null=True)
    created_date = models.DateTimeField(auto_now_add=True)
    update_date = models.DateTimeField(auto_now=True)
    created_by = models.ForeignKey(
        User,
        on_delete=models.SET_NULL,
        blank=True,
        null=True
    )

    def __str__(self):
        return f"{self.order_number} - {self.get_status_display()}"

```

Zaimportowaliśmy odpowiednie modele i utworzyliśmy klasę `PurchaseOrder`, która będzie zawierała informacje o zamówieniu. Następnie stworzyliśmy krotkę o nazwie `STATUS_CHOICE`, przetrzymującą statusy zamówienia. Wykorzystamy ją za chwilę. Pole `items` to pole „wiele do wielu” i możemy dzięki niemu zamawiać wszystkie przedmioty z menu. Pole `status` jest odpowiedzialne za przetrzymywanie informacji o aktualnym statusie zamówienia. To właśnie pole jest ograniczone do wyboru kilku elementów z wcześniej utworzonej krotki `STATUS_CHOICE`. Domyślnie każde zamówienie dostaje status `New`. Następne dwa pola, `order_number` oraz `client_name`, służą do trzymania informacji o kliencie. Pierwsze pole będzie generować się automatycznie podczas tworzenia zamówienia, natomiast drugie służy do opcjonalnego zapisania imienia klienta w sytuacji, gdy polityka firmy będzie wymagała wywoływania klienta za pomocą jego imienia. Pola `created_date` oraz `update_date` służą do przetrzymywania informacji o utworzeniu zamówienia oraz dacie jego aktualizacji. Data dodaje się automatycznie w momencie stworzenia zamówienia, zaś drugie pole aktualizuje się za każdym razem w momencie edycji danego zamówienia. Ostatnie pole, `created_by`, reprezentuje użytkownika, który utworzył zamówienie. Gdyby właściciel kawiarni zdecydował się na ustawienie kiosku do przyjmowania zamówień, mógłby stworzyć użytkownika *kiosk*, dzięki któremu klienci mogliby składać swoje zamówienia.

Ostatecznie za pomocą ciągu tekstowego nadpisaliśmy reprezentację klasy numerem zamówienia wraz z jego statusem.

Jak pewnie zauważyłeś, nasz system posiada pewną wadę. Mianowicie nie umożliwia wyboru więcej niż jednego produktu z tej samej kategorii w ramach jednego zamówienia. Jak rozwiązałybyś ten problem? Drobną podpowiedź: już się zmierzaliśmy z takim problemem w jednym z poprzednich rozdziałów.

Jak już wiesz, teraz musimy przeprowadzić migracje naszego nowo utworzonego modelu. W tym celu w terminalu wykonaj poniższe polecenia:

```
> docker exec -it djangomicro_mono_django_1 python manage.py makemigrations
Migrations for 'purchase':
  purchase/migrations/0001_initial.py
    - Create model PurchaseOrder
> docker exec -it djangomicro_mono_django_1 python manage.py migrate
Operations to perform:
  Apply all migrations: admin, auth, authx, contenttypes, menu, purchase, sessions,
  ↳ story, supplier
Running migrations:
  Applying purchase.0001_initial... OK
```

Następnie w pliku *admin.py* dodaj model tak, byśmy bez posiadania API mogli utworzyć wstępnie jakieś obiekty.

```
#purchase/admin.py
from django.contrib import admin
from . models import PurchaseOrder

admin.site.register(PurchaseOrder)
```

Po dodaniu kilku zamówień za pomocą panelu administracyjnego jesteśmy gotowi, by przejść do tworzenia widoków dla naszego modelu. Potem dodamy dwa procesy poboczne, które umożliwią nam nadanie numeru podczas składania zamówienia oraz edycję stanów magazynowych w zależności od tego, jaką akcję wykonamy.

Tworzenie widoków

Jak już wiesz, naszą pracę zaczniemy od stworzenia serializerów potrzebnych do obsługi widoków tej aplikacji. W tym celu w folderze *purchase* utwórz plik *serializers.py* i umieść w nim następujący kod:

```
#purchase/serializers.py
from menu.serializers import CashierMenuItemSerializer
from rest_framework.serializers import (
    ModelSerializer,

    PrimaryKeyRelatedField,
    CharField
)

from .models import PurchaseOrder
from menu.models import MenuItem

class ListPurchaseOrderSerializer(ModelSerializer):
    status = CharField(source='get_status_display')
    class Meta:
        model = PurchaseOrder
        fields = ["status", "order_number"]

class PurchaseOrderSerializer(ModelSerializer):
    items = CashierMenuItemSerializer(many=True)
```

```

class Meta:
    model = PurchaseOrder
    fields = '__all__'

class CreatePurchaseOrderSerializer(PurchaseOrderSerializer):
    items = PrimaryKeyRelatedField(
        many=True,
        queryset=MenuItem.objects.all()
    )

```

Utworzyliśmy trzy klasy do obsługi zamówień. Klasa `ListPurchaseOrderSerializer` dziedziczy po `ModelSerializer`. Jako model wybraliśmy nowo utworzony `PurchaseOrder`, a z racji tego, że ten widok będzie dostępny nawet dla niezalogowanych użytkowników, wyświetlamy tylko dwa pola: `status` oraz `order_number`. Te dane są niezbędne, aby dany klient mógł śledzić status swojego zamówienia za pomocą ekranu w kawiarni. Jak widzisz, pole `status` jest polem wyboru, którego reprezentacją jest numer. Musimy nieco dostosować to pole — dlatego użyliśmy klasy `CharField` dostępnej w Django REST framework. Jako argument `source` przekazujemy `get_status_display`, co, jak pamiętasz z poprzednich rozdziałów, umożliwiło nam pobranie nazwy przypisanej do danego numeru. Ograniczanie pól odbywa się poprzez przekazanie tych, które chcemy wyświetlić za pomocą listy.

Serializer `PurchaseOrderSerializer` pełni dwie funkcje. Pierwsza z nich to wykorzystanie w widokach przeznaczonych dla pracowników kawiarni, by mogli przeglądać, edytować oraz tworzyć zamówienia. Jak widzisz, w celu wyświetlenia przedmiotów w zamówieniu używamy utworzonej wcześniej klasy `CashierMenuItemSerializer`, dzięki czemu pracownicy będą mieli również dostęp do składu danej pozycji z menu. `CreatePurchaseOrderSerializer` będzie potrzebny podczas tworzenia oraz edycji naszego zamówienia. Wystarczy jedynie przesłanie numerów `id` przedmiotów, które zamawiający będzie chciał kupić.

Skoro serializery są gotowe, weźmy się za tworzenie widoków. Jak na początku ustaliliśmy, aby niepotrzebnie nie skakać po plikach, widok oraz zestaw widoków umieścimy w jednym pliku o nazwie `viewSets.py`. Utwórz ten plik w katalogu `purchase` oraz dodaj w nim poniższy kod:

```

#purchase/viewsets.py
from rest_framework.viewsets import ModelViewSet
from rest_framework.generics import ListAPIView
from rest_framework.permissions import AllowAny

from authx.permissions import IsCashierUser
from .serializers import (
    CreatePurchaseOrderSerializer,
    PurchaseOrderSerializer,
    ListPurchaseOrderSerializer
)

from .models import PurchaseOrder

class PurchaseListView(ListAPIView):

```

```

queryset = PurchaseOrder.objects.all()
serializer_class = ListPurchaseOrderSerializer
permission_classes = [AllowAny]

class PurchaseViewSet(ModelViewSet):
    queryset = PurchaseOrder.objects.all()
    permission_classes = [IsCashierUser]

    def get_serializer_class(self):
        if self.action in ['update', 'partial_update', 'create']:
            return CreatePurchaseOrderSerializer
        else:
            return PurchaseOrderSerializer

```

Utworzyliśmy dwa widoki. Pierwszy z nich, `PurchaseListView`, służy do pobierania listy dla niezalogowanych użytkowników, dlatego jako `permission_classes` użyliśmy `AllowAny`. `serializer_class` to `ListPurchaseOrderSerializer`, dzięki czemu możemy wyświetlać tylko numer wraz ze statusem. Druga klasa, czyli `PurchaseViewSet`, odpowiada za zestaw widoków dla obsługi kawiarni. W tym przypadku `permission_classes` to `IsCashierUser` i tylko zalogowani użytkownicy będą mogli pobierać zasoby z tego widoku. Nadpisaliśmy metodę `get_serializer_class` tak, aby podczas tworzenia oraz edycji zamówienia jako reprezentacja `items` używany był serializer `CreatePurchaseOrderSerializer`, co pozwoli nam jedynie przesyłać numery id wybranych przedmiotów.

Świetnie, widoki gotowe! Pozostało jedynie przygotować `url`, dlatego otwórz plik `urls.py` w katalogu `purchase` i umieść w nim poniższy kod:

```

#purchase/urls.py
from django.urls.conf import include, path
from django.urls import re_path

from rest_framework.routers import DefaultRouter
from .viewsets import PurchaseListView, PurchaseViewSet

router = DefaultRouter()

router.register(
    r'purchase',
    PurchaseViewSet,
    basename="purchase"
)

urlpatterns = [
    re_path(r'', include(router.urls)),
    path('purchase-list/',
        PurchaseListView.as_view(), name='purchase_list')
]

```

Gotowe! Moduł odpowiedzialny za dodawanie oraz odczytywanie zamówień jest prawie skończony. Pozostało dodać logikę odpowiedzialną za tworzenie numerów zamówień oraz edycję zapasów magazynowych. Na koniec rozdziału przeprowadzimy testy nowo stworzonych widoków.

Akcje dodatkowe

Pracę zaczniemy od stworzenia logiki odpowiedzialnej za generowanie numeru zamówienia. Właściciel kawiarni chciał, aby numer zawierał datę złożenia zamówienia oraz numer oznaczający kolejność złożenia zamówienia danego dnia. Jak wiesz, pole `order_number` musimy przekazać obowiązkowo podczas tworzenia obiektu w bazie, a serializer wymaga od nas podania tego parametru podczas składania zamówienia.

Moglibyśmy powierzyć proces generowania tego numeru aplikacji frontendowej, ta jednak nie będzie miała wiedzy o tym, że na przykład dwóch klientów rozpoczęło w tym samym czasie proces zamawiania: jeden za pośrednictwem kiosku, natomiast drugi przy kasie. Zakładając, że aplikacja frontendowa tworzy dany numer podczas składania zamówienia przy jednoczesnym zatwierdzeniu, istnieje możliwość utworzenia dwóch takich samych numerów, co jest niedopuszczalne. Co zrobić w takiej sytuacji?

Jeżeli wgłębisz się w dokumentację (<https://www.django-rest-framework.org/api-guide/serializers/#advanced-serializer-usage>), zobaczysz, że **Django REST framework** umożliwia manipulowanie danymi w serializerze za pomocą metod `.to_internal_value(self, dane)` oraz `.to_representation(self, instance)`. Metoda `to_representation` pozwala nam na modyfikacje reprezentacji zasobu.

Dla nas jednak pomocna okazuje się metoda `to_internal_value`, która pobiera niezwalidowane jeszcze dane wejściowe i udostępnia je jako `serializer.validated_data`. Takie dane są już wykorzystywane w metodach `create()` oraz `update()`. Brzmi to jak ratunek w obecnej sytuacji! W takim razie przejdź do pliku `purchase/serializers.py` i edytuj klasę `CreatePurchaseOrderSerializer`, a także metodę `to_internal_value` zgodnie z kodem poniżej:

```
#purchase/serializers.py
from datetime import datetime
from menu.serializers import CashierMenuItemSerializer
...
class CreatePurchaseOrderSerializer(PurchaseOrderSerializer):
    def to_internal_value(self, data):
        today = datetime.now()
        conunt_today = PurchaseOrder.objects.filter(
            created_date__date=today).count() + 1
        data['order_number'] = f"{today.strftime('%d%m%y')}_{conunt_today}"

        return super(CreatePurchaseOrderSerializer, self).to_internal_value(data)

    items = PrimaryKeyRelatedField(
        many=True,
        queryset=MenuItem.objects.all()
    )
```

Co właśnie zrobiliśmy? Jedyne, co musieliśmy zrobić, to edytować dane przekazywane do walidacji, dlatego całą logikę możemy zostawić bez zmian, a jako `return`

zapisujemy wywołanie metody `to_internal_value` pochodzącej z klasy `CreatePurchaseOrderSerializer`, czyli nie edytujemy samego procesu zachodzącego w tej metodzie. Do obiektu `data` przekazaliśmy wartość dla pola `order_number`, którą wygenerowaliśmy, pobierając wszystkie utworzone obiekty `PurchaseOrder` powiększone o jeden. Z biblioteki `datetime` pobraliśmy `datetime`, następnie, po wywołaniu metody `now()`, otrzymaliśmy bieżącą datę. Za pomocą Django ORM i zapisu `created_date__date` możemy przefiltrować nasz queryset tylko poprzez datę, bez uwzględniania godziny. Dzięki temu dostaniemy obiekty z całego dnia. Wykorzystując formatowania ciągów tekstowych, przekazaliśmy sformatowaną datę metodą `strftime`, która umożliwi nam modyfikowanie daty w dowolny sposób. Jako argument przekazaliśmy `%d%m%y`, gdzie `%d` to dzień, `%m` miesiąc, a `%y` rok. Wszystkie kody dla tej metody możesz znaleźć pod tym linkiem: <https://docs.python.org/3/library/datetime.html#strftime-and-strptime-format-codes>.

Przykładowym numerem może być `260322_14`, co reprezentuje czternaste zamówienie w dniu 22 marca 2022 roku.

Aby dokończyć proces, musimy jeszcze edytować stan magazynowy podczas składania zamówienia przez naszego klienta.

Walidacja ilości składników wydaje się prostym zadaniem, jednak tak nie jest. Musimy uwzględnić nie tylko usuwanie zasobów w sytuacji, gdy ktoś złoży zamówienie, ale również musimy obsłużyć moment, w którym ktoś zedytuje zamówienie, czyli usunie jakiś obiekt lub po prostu anuluje zamówienie. Dodatkowo musimy uwzględnić przypadek, gdy zamówienie będzie wymagało pobrania większej ilości zasobów, niż zawiera magazyn.

Na początek możemy się zabezpieczyć poprzez zmianę pola `quantity` w modelu `Ingredient`. W tym celu przejdź do pliku `story/models.py` oraz zmień poniższe pole:

```
#story/models.py
from django.db import models
from django.utils.translation import gettext_lazy as _

class Ingredient(models.Model):
    UNIT_CHOICE = (
        (1, _('ml')),
        (2, _('g')),
    )
    name = models.CharField(max_length=50, null=False, blank=False)
    sku_number = models.CharField(max_length=50, null=False, blank=False)
    quantity = models.PositiveIntegerField(default=0)
    supplier = models.ForeignKey(
        'supplier.Supplier',
        on_delete=models.SET_NULL,
        blank=True,
        null=True
    )
    unit = models.PositiveSmallIntegerField(
        choices=UNIT_CHOICE,
        default=1,
```

```

)

@property
def label(self):
    return f'{self.name} - {self.quantity} {self.get_unit_display()}'

class Meta:
    ordering = ('name', )

def __str__(self):
    return self.label

```

Dzięki polu `PositiveIntegerField` nie będziemy mogli dodać do bazy obiektu z wartością ujemną. Teraz musimy przeprowadzić migracje. Jednak zanim to zrobimy, upewnij się, że nie ma w tym modelu żadnych obiektów z ujemnymi wartościami. W tym celu wejdź do panelu administracyjnego i zmień wartość, jeżeli jakaś jest ujemna.

Następnie wykonaj poniższą komendę:

```

> docker exec -it djangomicro_mono_django_1 python manage.py makemigrations
Migrations for 'story':
story/migrations/0002_alter_ingredient_quantity.py
- Alter field quantity on ingredient

> docker exec -it djangomicro_mono_django_1 python manage.py migrate
Operations to perform:
  Apply all migrations: admin, auth, authx, contenttypes, menu, purchase, sessions,
  ↳ story, supplier
Running migrations:
  Applying story.0002_alter_ingredient_quantity... OK

```

Kolejny krok to wybranie momentu, w którym dokona się walidacja. Zdecydowałam, że dobrym punktem będzie sygnał z Django.

Czym są sygnały? Django wykorzystuje wzorzec projektowy *Obserwator* do implementacji tego rozwiązania. W mechanizmie sygnałów biorą udział nadawca (`sender`) oraz odbiorca (`receiver`). Ich role są dokładnie powiązane z nazwą, tzn. jeden obiera sygnał, drugi go wysyła. Django posiada kilka użytecznych sygnałów, jednak nas interesuje jeden konkretny: `m2m_changed` (<https://docs.djangoproject.com/en/dev/ref/signals/#m2m-changed>). Dlaczego ten? Ponieważ klasa `Purchase` przechowuje przedmioty zamówienia w relacji „wiele do wielu”. Moglibyśmy pokusić się o sygnał `pre_save`, ale on podczas tworzenia instancji nie ma dostępu do pola `ManyToMany`.

Sygnał jest wysyłany, gdy zostanie zmienione pole `ManyToManyField`, więc nie jest to sygnał modelu. Jednak jak zostało napisane w dokumentacji, jest on uzupełnieniem sygnałów z modelu, dlatego jest zadeklarowany w tym samym miejscu co pozostałe.

Ten sygnał zwraca kilka argumentów, lecz dla nas są istotne tylko dwa z nich: `pk_set` oraz `action`.

Pierwszy — `pk_set`, w zależności od parametru `action`, przesyła klucze usuniętych lub dodanych obiektów do relacji, co jest dla nas niezwykle istotne, aby poprawnie liczyć tylko wartości tych instancji, które zostały w jakiś sposób edytowane. Drugi argument to `action`, który zwraca jeden z sześciu kluczy w zależności od wykonanej akcji. Dla nas istotne będą akcje `post_remove` i `post_add`, dzięki którym będziemy wiedzieli dokładnie, kiedy uruchomić logikę usuwania lub dodawania ilości przedmiotów.

Dobrze, skoro wiemy, co chcemy osiągnąć, bierzmy się do pracy! Przejdź do pliku `purchase/models.py` i wprowadź poniższe zmiany:

```
from django.db import models
from django.utils.translation import ugettext_lazy as _
from django.contrib.auth import get_user_model

from django.db.models.signals import m2m_changed
from django.db.models import F
from menu.models import MenuItem, Component
from story.models import Ingredient

User = get_user_model()

class PurchaseOrder(models.Model):
    ...

    def change_story(instance, **kwargs):
        action = kwargs.get('action')
        pk_set = kwargs.get('pk_set')

        all_quantity = dict()
        obj = list()

        for id in pk_set:
            item = MenuItem.objects.get(pk=id)
            for component in item.ingredients.all():
                if component.pk in all_quantity:
                    all_quantity[component.pk] += component.quantity
                else:
                    all_quantity[component.pk] = component.quantity

            for key in all_quantity.keys():
                all_res = all_quantity[key]
                new_obj = Component.objects.get(pk=key).ingredient
                if action == 'post_add':
                    new_obj.quantity = F('quantity') - all_res
                if action == 'post_remove':
                    new_obj.quantity = F('quantity') + all_res
                obj.append(new_obj)

            Ingredient.objects.bulk_update(obj, ['quantity'])

m2m_changed.connect(change_story, sender=PurchaseOrder.items.through)
```


Stworzyliśmy funkcję `change_story`, następnie przypisaliśmy ją do sygnału `m2m_changed`, którego nadawcą jest `PurchaseOrder.items.through`. Dopisek `through` to atrybut dający nam dostęp do klasy `ManyToMany` dla danego pola.

Na samym początku naszej funkcji pobraliśmy z `**kwargs` dwie wartości: `action` i `pk_set`, a także stworzyliśmy słownik `all_quantity`, który przetrzymuje sumy wszystkich składników, oraz obj reprezentujący listę obiektów do edycji.

Następnie iterowaliśmy po numerach uzyskanych z wartości `pk_set`. Podczas iteracji za pomocą `id` z `pk_set` został znaleziony obiekt z klasy `MenuItem`, dla którego pobraliśmy wszystkie składniki. Te posłużyły nam do kolejnej iteracji, dzięki której umieściliśmy w słowniku ilość danego składnika, a jako klucz wykorzystaliśmy numer `id` danego obiektu z modelu `Component`.

Uzyskaliśmy w ten sposób sumę konkretnych składników ze wszystkich pozycji w menu. Następnie, iterując po tych sumach, odnaleźliśmy dany składnik i za pomocą wyrażenia `F` zedytowaliśmy ilość danego składnika. Wyrażenie `F()` bez wyciągania danych z bazy jest w stanie przeprowadzić operację dodawania bądź odejmowania, ponieważ generuje wyrażenie SQL, które opisuje daną operację na poziomie bazy danych.

Innym zabiegiem wpływającym na wydajność takiego rozwiązania jest użycie metody `bulk_update`, która przyjmuje jako argumenty obiekty do edycji oraz pola do edycji. Ta metoda przyjmuje jeszcze jeden opcjonalny argument, `batch_size`, który określa wielkość wygenerowanego zapytania SQL. Ogromną zaletą tej metody jest fakt, że wszystkie operacje przeprowadza za pomocą jednego zapytania do bazy danych.

Następnie, aby uniknąć błędów wywołanych tym, że chcemy użyć większej ilości składników, niż jest dostępna, musimy nadpisać serializer:

```
#purchase/serializers.py
from datetime import datetime

from rest_framework.serializers import ModelSerializer, PrimaryKeyRelatedField,
↳CharField, ValidationError
from django.utils.translation import ugettext_lazy as _

from menu.serializers import CashierMenuItemSerializer
from menu.models import MenuItem, Component
from .models import PurchaseOrder
...
class CreatePurchaseOrderSerializer(PurchaseOrderSerializer):
    items = PrimaryKeyRelatedField(
        many=True,
        queryset=MenuItem.objects.all()
    )

    def validate(self, data):

        all_quantity = {}
```

```

for item in data['items']:
    for component in item.ingredients.all():
        if component.pk in all_quantity:
            all_quantity[component.pk] += component.quantity
        else:
            all_quantity[component.pk] = component.quantity

for key in all_quantity.keys():
    new_obj = Component.objects.get(pk=key).ingredient
    all_res = all_quantity[key]
    if all_res > new_obj.quantity:
        raise ValidationError(_("No ingredients"))

return super(CreatePurchaseOrderSerializer, self).validate(data)

```


Nadpisaliśmy metodę `validate`, uwieczniając w niej kod podobny do tego, który jest umieszczony w naszej funkcji podpiętej pod sygnał `m2m_changed`. Różnica polega na sprawdzeniu, czy dana wartość nie przekracza dostępnej ilości. W sytuacji, gdy wartość przekracza dostępną ilość, zwracamy błąd za pomocą klasy `ValidationError`, której podczas inicjalizacji przekazaliśmy wiadomość, jaką należy zwrócić w żądaniu. Razem z odpowiedzią przyjdzie kod 400, co oznacza `bad request`.

Podsumowanie

Społo pracy za nami, napisaliśmy już praktycznie całą logikę odpowiedzialną za składanie zamówień oraz ich przetrzymywanie w bazie danych. Aby ukończyć ten proces, pozostało nam zająć się automatycznym pobieraniem użytkownika, który złożył zamówienie, do pola `created_by`. Następnie musimy obsłużyć logikę anulowania zamówienia. Na koniec pracy z tym modulem zostanie nam obsłużyć anulowania zamówienia wraz z ich statusami, z wykluczeniem tych, które zostały zrealizowane bądź anulowane.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

-
1. ZAREJESTRUJ SIĘ
 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Książka Sylwestra Walczaka jest poświęcona Django, wolnej, otwartoźródłowej platformie programistycznej służącej do tworzenia aplikacji internetowych. Autor udowadnia, że wbrew obiegowym opiniom Django jako framework nadaje się do budowania mikroserwisów — autonomicznych usług, które współpracują ze sobą, tworząc na przykład serwis internetowy. Autor odwołuje się przy tym do API potrzebnego do obsługi kawiarni. Jest to więc swego rodzaju instrukcja, która przeprowadza przez projektowanie, programowanie i wdrożenie systemu do obsługi kawiarni, składającego się między innymi z takich aplikacji jak magazyn, menu, obsługa klientów i kolejki zamówień.

To podręcznik przeznaczony dla programistów; do zrozumienia poruszonych w nim zagadnień wymagana jest znajomość języka Python i komunikacji webowej. Lektura kolejnych rozdziałów pozwoli Ci na tworzenie bibliotek i napisanie wtyczki do Django odpowiadającej za autoryzację. Poznasz świat mikrosług, w tym ich zalety i wady. Przy okazji zapoznasz się z kilkoma narzędziami przydatnymi nie tylko w świecie architektury rozproszonej. Zatem — kawa i do dzieła?

Dzięki książce:

- Dowiesz się, co to jest konteneryzacja, Docker, REST API i webhooks
- Utworzysz własny system autoryzacji
- Napiszesz system rozproszony
- Dynamicznie przepisziesz serializery do widoków
- Przygotujesz dokumentację API
- Opracujesz komunikację między usługami

Sylwester Walczak

Entuzjasta nowych technologii i programowania. Full-stack deweloper, obecnie rozwija aplikację umożliwiającą pracę z danymi przestrzennymi. W działalności programistycznej stosuje regułę DRY i przywiązuje wagę do jakości kodu. Programowanie to również jego hobby, dlatego zajmuje się nim także w wolnych chwilach, ucząc się nowych rzeczy. Kiedy chce odświeżyć umysł, sięga po książki i kawę.

Helion

helion.pl

HELION SA
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
helion@helion.pl

KOD KORZYŚCI

Sięgnij po więcej! ▶

ISBN 978-83-283-9348-6

9 788328 393486

Cena: 59,00 zł